

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιο παπουτσή να διδάξει (ή να μάθει) σε ένα κοράκι τον ίδιο χαιρετισμό. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια. Και κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: "Πήγε χαμένο το λάδι και ο κόπος μου (ή Κρίμα στον κόπο μου)".

Αν όμως ίσως (ή τυχαία) πέσουν, όπως συμβαίνει συνήθως, τότε γίνεται κατανοητό (ή αντιληπτό) πόσο τους έλειπαν οι φίλοι. Αυτό είναι εκείνο που αναφέρουν ότι είπε ο Ταρκύνιος όταν ήταν εξόριστος: "Τότε κατάλαβα ποιους είχα πιστούς φίλους, ποιους άπιστους (ή ψεύτικους), όταν πια δεν μπορούσα ν' ανταποδώσω τη χάρη ούτε στον έναν ούτε στον άλλον".

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν είχε μάθει το σχέδιο του άνδρα της σχετικά με τη δολοφονία του Καίσαρα, ζήτησε ένα ξυράφι μανικιουρίστα δήθεν για να κόψει τα νύχια της και με αυτό, καθώς της γλίστρησε δήθεν κατά τύχη, πληγώθηκε (ή αυτοτραυματίστηκε). Στη συνέχεια (ή Έπειτα), ο Βρούτος όταν κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρά της από τις κραυγές (ή τα ξεφωνητά) των υπηρετριών, ήρθε για να τη μαλώσει, επειδή τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Blā. parem: pari

diu: diutius

inopes: inopum

hoc: haec

quos: qua

neutris: neuter

cultellum: cultelli

unguium: ungues

se: mihi

eam: eius

B1β. Ea exempla sutores quosdam incitaverunt/ere.

B2. doceret: doctu

respondebat: respondendo

solebat: solentium

perdidi: perdam

fit: faciendus

ceciderunt: casuris

fuerint: sunt

dixisse: diceremur

ferunt: fert

referre: referre

interficiendo: interfice

cognovisset: cognoscetis

elapso: elaberentur

resecandorum: resecuerit

obiurgandam: obiurgavisse

Γ1α. Postquam Brutus vocatus est, επειδή η μετοχή είναι σε χρόνο παρακείμενο και δηλώνει το προτερόχρονο.

Γ1β. Quos fidos amicos habui?

Γ1γ. Homines dicunt Porciam, Bruti uxorem cultellum tonsorium poposcisse.

Γ1δ. Fertur quod Tarquinius dixisse exulans.

Εδώ υπάρχει το συντακτικό φαινόμενο της άρσης του λατινισμού του ειδικού απαρδixεμφάτου, επειδή το ειδικό απαρέμφατο dixisse εξαρτάται από ρήμα λεκτικό παθητικής φωνής, προσωπικό, οπότε το υποκείμενο Tarquinius τίθεται σε πτώση ονομαστική αντί αιτιατικής.

Γ2α. Id exemplum sutorem quondam incitat, ut corvum doceat parem salutationem.

Η Δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα doceat επειδή εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου incitat (ενεστώτας) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν (ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων).

Γ2β. α) Quodsi forte caderent, tum intellegeretur

Quodsi + Υποτακτική Παρατατικού.....Υποτακτική Παρατατικού (Αντίθετο προς την πραγματικότητα στο παρόν)

β) Quodsi forte cecidissent, tum intellectum esset.

Quodsi + Υποτακτική ΥπερσυντελικούΥποτακτική Υπερσυντελικού (Αντίθετο προς την πραγματικότητα στο παρελθόν)

Γ2γ. ΔΠ Τελική: Brutus venit ut eam obiurgaret.

ΔΠ Αναφορικοτελική: Brutus venit qui eam obiurgaret.

Αιτιατική Σουπίνου: Brutus venit eam obiurgatum.

Εμπρόθετη Γενική Γερουνδίου: Brutus venit eam obiurgandi causa/gratia (και με υποχρεωτική γερουνδιακή έλξη: Brutus venit eius obiurgandae causa/gratia).